

๒๘ ตุลาคม ๒๕๓๕

เรื่อง ทหารือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการครู

เรียน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปกปิด ที่ นร ๐๑๐๘/๑๖๗๓๔ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาเอกสารการพิจารณาของ ก.ค. จำนวน ๒๓ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ทหารือปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการครู กรณี นาย ก. ข้าราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ ๑ โรงเรียนบ้านน้ำจั้นน้อย สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเสลภูมิ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการต่อครูใหญ่โรงเรียนบ้านน้ำจั้นน้อยเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๓๔ โดยขอลาออกตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๔ เป็นต้นไป ต่อมาสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดได้พิจารณาเห็นว่า นาย ก. ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการไปตั้งแต่วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๔ โดยไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จึงได้ดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. และได้มีคำสั่ง ที่ ๖๒/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๓๔ ไล่นาย ก. ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๔ ซึ่งเป็นวันเริ่มต้นละทิ้งหน้าที่ราชการเป็นต้นไป ตามมติ อ.ก.ค.จังหวัดร้อยเอ็ด และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย โดยก่อนหน้านั้นสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดได้มีคำสั่ง ที่ ๔๖๕/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๔ อนุญาตให้นาย ก. ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๔ เป็นต้นไปด้วย ซึ่งในเรื่องนี้ ก.ค. พิจารณาเห็นว่า หากผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดจะอนุญาตให้นาย ก. ลาออกจากราชการ ก็จะต้องพิจารณาและสั่งการภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งของนาย ก. ได้รับหนังสือขอลาออกดังกล่าว และควรอนุญาตให้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ตามความประสงค์ของนาย ก. อันจะเป็นผลให้ผู้ไม่มีสภาพเป็นข้าราชการตั้งแต่วันดังกล่าว การสั่งลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการจึงไม่ถูกต้อง และได้มีมติให้รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดแก้ไขคำสั่งเป็นอนุญาตให้นาย ก. ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๔ และให้ยกเลิกคำสั่งไล่นาย ก. ออกจากราชการเสีย

ซึ่งรองนายกรัฐมนตรี (นายบัญญัติ บรรทัดฐาน) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้ส่งเรื่องให้ ก.พ. พิจารณาให้ความเห็น ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

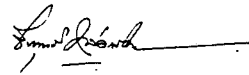
ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า มาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และข้อ ๑ ของหลักเกณฑ์ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๖๐๔/ว ๘ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๒๓ ซึ่งนำไปใช้บังคับแก่ข้าราชการครูโดยอนุโลม ได้กำหนดให้ผู้ที่จะลาออกจากราชการยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง ล่วงหน้าก่อนวันที่จะขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน แต่ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นพิเศษ ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกจะอนุญาตให้ยื่นล่วงหน้าน้อยกว่า ๓๐ วันก็ได้ และเรื่องนี้เมื่อผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดทราบว่าย นาย ก. มิได้ยื่นหนังสือให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้างต้น ก็มีได้ส่งหนังสือดังกล่าวกลับคืนเพื่อให้ยื่นมาใหม่ แต่กลับมีคำสั่งอนุญาตให้นาย ก. ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๔ ซึ่งแสดงว่าผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดอนุญาตให้นาย ก. ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการล่วงหน้าน้อยกว่า ๓๐ วันได้ หนังสือขอลาออกจากราชการข้างต้นจึงเป็นหนังสือขอลาออกจากราชการที่สมบูรณ์ซึ่งผู้บังคับบัญชาอาจพิจารณาดำเนินการต่อไปได้ และเมื่อจะสั่งอนุญาตให้นาย ก. ลาออกจากราชการได้ ก็จะต้องสั่งอนุญาตให้ลาออกตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ตามที่นาย ก. ระบุไว้ในหนังสือขอลาออกตามนัยมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๓๑๐/ว ๑๐ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๒๓ ที่กำหนดว่าข้าราชการพลเรือนสามัญมีสิทธิที่จะขอลาออกจากราชการเมื่อใดก็ได้ ดังนั้น ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดจึงอาจแก้ไขคำสั่งอนุญาตการลาออกเป็นอนุญาตให้นาย ก. ลาออกจากราชการย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๔ เพื่อให้ตรงกับวันที่ประสงค์จะลาออกได้

สำหรับกรณีที่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดมีคำสั่ง ที่ ๖๒/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๓๔ ให้นาย ก. ออกจากราชการในกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการ นั้น ก.พ. เห็นว่าโดยที่ข้าราชการพลเรือนสามัญมีสิทธิที่จะขอลาออกจากราชการเมื่อใดก็ได้ ประกอบกับนาย ก. ได้อยู่รอรับทราบคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการภายหลังจากที่ได้ยื่นหนังสือขอลาออกจนถึงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๓๔ อันถือได้ว่าเป็นระยะเวลาที่พอสมควรแล้ว อีกทั้งกรณีนี้ปรากฏว่าการที่นาย ก. ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการและการถูกลงโทษไล่ออกจากราชการกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งหากผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ในกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการดังกล่าว ก็จะต้องพิจารณาถึงผลของการอนุญาตให้นาย ก. ลาออกจากราชการประกอบด้วย ดังนั้น เมื่อผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดอาจแก้ไขคำสั่งอนุญาตการลาออกเป็นอนุญาตให้นาย ก. ลาออกจาก

ราชการย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๔ แล้ว การที่กล่าวหานาย ก. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการไปตั้งแต่วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๔ ติดต่อกันคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จึงเป็นการกล่าวหาในขณะที่ผู้นี้ไม่มีสภาพเป็นข้าราชการแล้ว กรณีไม่ต้องตามบทบัญญัติมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. ในกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำเนาเอกสารการพิจารณาของ ก.ค. จำนวน ๒๓ แผ่นคืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓